

Jeg er i øvrigt meget overrasket over, at ministeren nu ligefrem påberåber sig finansloven som det, der har været det folketingsmæssige grundlag for denne her meget store og meget konsekvensrige beslutning. Det plejer at være god skik – jeg mener derudover, at det egentlig burde være lovsik – at man ikke lovgiver over finansloven og slet ikke i forbindelse med en debat, hvor tusinde andre ting vedtages. Men jeg kan forstå, at ministeren mener, at det er den regelrette måde at gøre det på, at det er blevet en post på finansloven – endda ikke engang som et aktstykke, vi kan tage ned i salen, som man ellers kan, men netop i forbindelse med en finanslovbeslutning.

Jeg vil nok sige, at hvis ikke ministeren nu her om lidt giver os en lidt bedre forklaring på, hvordan det her kan være gået til – hvad er lovgrundlaget, hvornår har der været truffet beslutning, hvor sagen har været gennemdrøftet igennem forskellige forhandlinger og første, anden, tredje behandling i denne her sal, hvornår er det sket bortset fra finansloven? – hvis ikke ministeren kan give et tilfredsstillende svar, er det klart, at vi jo på anden vis må tage sagen i salen, hvis det kan lade sig gøre.

Jens Risgaard Knudsen (S):

Det forekommer mig, at fru Margrete Auken i sine sidste bemærkninger er alt andet end rimelig i sin omtale af kulturministerens svar. Jeg går ud fra som givet, at kulturministeren ligesom alle andre medlemmer af regeringen er enig i, at man ikke kan lovgive over finansloven.

Og i konsekvens af, at det altid her i Tinget har været en udbredt opfattelse, at man ikke har for vane at lovgive over finansloven, så er det, at jeg gerne vil spørge kulturministeren – også af hensyn til fru Margrete Auken, som det forekommer mig er offer for en vildfarelse i den her sag – om ikke kulturministeren for at undgå enhver form for misforståelser kan oplyse Tinget om, hvor vi har den nødvendige lovhjemmel for udbygningsplanerne for Det Kgl. Teater?

Når jeg stiller dette spørgsmål, er det simpelt hen, fordi jeg går ud fra som givet, at kulturministeren er enig med mig i, at man ikke har den nødvendige lovhjemmel i finansloven for indeværende år.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg vil gerne støtte fru Margrete Auken i, at der bør komme en ordentlig og saglig debat om et nyt skuespilhus.

Det er sådan, at historien skræmmer, når man begynder at lave den slags indgreb i en by som København. Nationalbanken er jo ikke noget at skrive hjem om. Der lå en udmærket, fin karré, som understregede den kultur, som hele København er bygget op af, af karreer. Og nu fjerner man altså én mere og laver et nyt byggeri i stedet for at bevare den karakter, som byen har.

Jeg mener, at sådan en omfattende debat, der bør være om det, også bør rumme en ordentlig belysning af alternativer til placeringen og også til udformning og størrelse. Vi mener, at dette er rimeligt, før der bruges et beløb af den størrelsesorden.

Jeg vil også gerne have oplyst, hvordan man egentlig kan fastholde 600 mio. kr. I en sag af den slags bliver det snarere 1 mia. kr., før man er færdig. Det mener vi sådan set at man skal sige fra starten af.

Men vi vil gerne understrege, at vi synes, der bør være en ordentlig offentlig debat, som også belyser alternativer.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg kan på ingen måde bekræfte fru Margrete Aukens version af historien. De aktstykker, der skal bruges, kommer selvfølgelig frem til Folketinget i den rækkefølge, hvor der bliver brug for aktstykker. I indeværende år – 1995 – vil der kun være tale om et beløb på 5 mio. kr.

Den anden ting, jeg vil sige, er, at de to rapporter fra juni 1993 og september 1994 naturligvis i et demokratisk samfund er blevet forelagt Folketingets Kulturudvalg, og begge er blevet drøftet i pressen. Jeg vil til enhver tid stå til rådighed for enhver debat i samråd, høring, diskussion, hvor det nu måtte være, og jeg skal meget gerne til de to nye medlemmer af Folketinget sende de to rapporter, hvis de ikke skulle være kommet frem.

Så vil jeg godt understrege, at den politiske aftale blev indgået efter præcis samme principper og på præcis samme måde, som da regeringen i sin tid i august 1993 indgik et licensforlig sammen med SF til over 2 mia. kr.

De lovforslag, der derefter var brug for, blev naturligvis også, som det er skik og brug i dette Ting, sendt frem til Folketinget bagefter. Der er intet hverken odiøst eller mystisk i det, som er foregået.

Til hr. Risgaard Knudsen skal jeg sige, at jeg ikke er helt sikker på, at der skal lovhjemmel til at bygge en ny skuespilscene, men jeg er sikker på, at der skal være en politisk aftale om de